

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Konečnou ve věci žalobce: **J. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2014, č. j. 15383/DS/2014/Kj, **t a k t o :**

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu v Trutnově (dále také jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 21. 8. 2014, čj. 2014/4230/SPR/CHAB, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků proti zákonu o silničním provozu podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a s 125c odst. 1 písm. e) bod 1, zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Za to mu byla uložena pokuta ve výši 25.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000,- Kč.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce se přestupků dopustil dne 17. 5. 2014 v 16:47 hodin na silnici č. I/16 u čp. 2 (obecní úřad) v obci Horní Olešnice, když řídil motorové vozidlo tovární značky Citroën C5,

registrační značky ... a při řízení tohoto vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v uvedené obci stanovenou obecnou právní úpravou na 50 km/h o 20 km/h a více. Silničním radarovým rychloměrem typu RAMER 7CCD, v. č. 0088/92 (ověřovací list č. 228/13 platný do 29. 10. 2014), mu byla naměřena rychlost jízdy 89 km/h, tedy rychlost o 39 km/h vyšší, než je stanovená nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci. Po zvážení možné odchylky měřícího zařízení +/- 3 km/h tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost jízdy naměřena rychlost 86 km/h, což je nejméně o 36 km/h více, než je stanovená nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci. Tohoto přestupku se žalobce dopustil dvakrát v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců. Dále bylo při kontrole zjištěno, že řídil motorové vozidlo, ačkoliv dne 19. 4. 2014 pozbyl ve smyslu ustanovení § 94a zákona o silničním provozu po nabytí účinnosti sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, řidičské oprávnění.

Dále žalovaný popsal řízení před orgánem I. stupně. Ten zahájil řízení o přestupku a žalobce předvolal k ústnímu jednání na den 22. 7. 2014, při kterém mu sdělil obvinění z přestupků. Při jednání žalobce k věci uvedl, že si je vědom, že se dopustil přestupku týkajícího se překročení rychlosti uvedeného ve sděleném obvinění, v době spáchání přestupku si však zákazu řízení vědom nebyl. S tímto druhým přestupkem nesouhlasil, poukázal na to, že v té době byl držitelem výpisu svého bodového hodnocení (výpis ze dne 5. 3. 2014 s aktuálním stavem jeho bodového konta 4 body a výpis ze dne 28. 4. 2014 s aktuálním stavem 0 bodů), a pokud by o zákazu věděl, že by neřídil. K dotazu správního orgánu I. stupně uvedl, že při spáchání přestupku dne 29. 1. 2014 nesouhlasil s výší naměřené rychlosti a bylo mu sděleno, že přestupek bude projednán ve správním řízení. Proto hlídce Policie ČR sdělil doručovací adresu, kam mu ale doručováno nebylo.

Žalovaný k odvolací námitce, že žalobce nevěděl v době spáchání přestupků, že je osobou, která má uložený zákaz řízení motorových vozidel, uvedl, že při silniční kontrole dne 17. 5. 2014 bylo provedenou lustrací zjištěno, že žalobce má vysloven zákaz řízení motorových vozidel od 19. 4. 2014. V den spáchání přestupků dne 17. 5. 2014, měl ve své evidenční kartě vyznačen zákaz řízení motorových vozidel na základě pravomocného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy čj. MHMP 3844117/2014/PEC. Správní orgán I. stupně si vyžádal toto rozhodnutí, včetně razítka nabytí právní moci. Rovněž z výpisu z evidenční karty žalobce vydaným Magistrátem města Teplice, v jehož územním obvodu má místo pobytu, je ke dni 21. 5. 2014 a 10. 6. 2014 shodně uvedeno - osoba má vysloven zákaz řízení motorových vozidel od 19. 4. 2014 do 19. 8. 2014.

K výpisu z bodového hodnocení řidiče žalovaný uvedl, že ten zaznamenává pouze počet uložených bodů, nikoli uložený zákaz řízení, který je obsažen ve výpisu z evidenční karty řidiče. Služba Czech POINTu - Výpis bodového hodnocení řidiče umožňuje občanům zjistit na kontaktním místě veřejné správy stav trestných bodů. Výpis je poskytován z Centrálního registru řidičů vedeného Ministerstvem dopravy, jehož součástí je právě i evidence bodového hodnocení. Tento výpis má pouze informativní charakter pro občany, nenahrazuje výpis z karty řidiče pro styk s úřady.

Závěrem se žalovaný vyjádřil i k uloženému druhu a výši sankce.

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí ze dne 15. 10. 2014, čj. 15383/DS/2014/Kj, jak upřesnil na výzvu soudu.

Předně popsal okolnosti přestupku, kterého se dopustil dne 29. 1. 2014 v Praze 4, Modřanské ul., kde byl zastaven hlídkou Policie ČR a řešen za překročení rychlosti. Uvedl, že hlídce předložil veškeré doklady a poskytl veškeré údaje včetně korespondenční adresy. Nesouhlasil s výší naměřené rychlosti, proto následně čekal na korespondenci o zahájení správního řízení o tomto přestupku. Žádná korespondence na jeho adresu však nedošla, proto sledoval elektronickou vývěsku úřadu Magistrátu hlavního města Prahy. Ani v únoru, ani v březnu se nic neobjevilo, proto zašel dne 5. 3. 2014 na kontaktní místo Czech POINT. Tam dostal informaci, že stav jeho bodového hodnocení činí 4 body. Na stejné pracoviště se dostavil i dne 28. 4. 2014 a tento den byl aktuální stav jeho bodového hodnocení 0 bodů. Žádnou jinou informaci o tom, že by s ním bylo zahájeno a vedeno jakékoliv správní řízení ve věci projednání přestupku ze dne 29. 1. 2014 neměl, proto se domníval, že jeho řidičské oprávnění je v pořádku.

Dále žalobce uvedl, že dne 17. 5. 2014 byl v katastru obce Horní Olešnice řešen policií za přestupek proti povolené rychlosti. Zde mu bylo hlídkou po provedené lustraci oznámeno, že 19. 4. 2014 je osobou se zákazem řízení. Proto po návratu do Prahy kontaktoval pracoviště Magistrátu hlavního města Prahy a dne 26. 5. 2014 se z tam převzatých dokumentů dozvěděl, že rozhodnutí o přestupku ze dne 19. 3. 2014 nabylo právní moci dne 19. 4. 2014. Žalobce popsal projednání přestupku spáchaného dne 17. 5. 2014, tj. že nejprve byl dne 21. 5. 2014 vyrozuměn pracovníkem Městského úřadu Trutnov, dne 8. 7. 2014 obdržel oznámení o zahájení správního řízení o přestupku s termínem nařízení ústního jednání, to se uskutečnilo po sjednané změně termínu dne 22. 7. 2014. Na toto jednání se dostavil osobně a k dané věci vypovídal.

Závěrem žalobce uvedl, že nikoho z pracovníků správních orgánů nezajímalo, že neměl sebemenší tušení o zákazu řízení, který mu byl vysloven dne 19. 4. 2014. O svoji věc se řádně staral a snažil se získat i dostatečné informace o tom, v jakém stavu je věc prošetřovaná Magistrátem hl. m. Prahy. Připustil, že v Horní Olešnici jel rychleji, a nebrání se tomu, aby byl prošetřován za překročení rychlosti. Rezolutně se ale brání tomu, že řídil motorové vozidlo v době zákazu řízení, o kterém nebyl nikým a ničím informován. Je na řidičském oprávnění závislý při výkonu své pracovní činnosti a jeho zadržení pro něho má z ekonomického hlediska likvidační charakter.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Znovu popsal průběh správního řízení vedeného se žalobcem a zopakoval argumentaci uvedenou již ve svém rozhodnutí o odvolání. Má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti, včetně posouzení závažnosti jednání a důvodnosti uložené sankce. Odvoláním napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným (ničím nevyvráceným) skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání.

Krajský soud rozsudkem ze dne 29. 3. 2016, 28 A 1/2015-36 rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, když dospěl k závěru, že správní

orgán I. stupně a žalovaný nepostavili na jisto, zda rozhodnutí magistrátu o uložení zákazu činnosti, který měl žalobce svým jednáním porušit, nabylo právní moci. Shledal pochybnost o řádném doručení tohoto rozhodnutí, jelikož magistrát doručoval žalobci na adresu trvalého pobytu v Teplicích uvedenou v registru obyvatel, ačkoliv žalobce podle svého tvrzení požádal policisty, kteří s ním jeho přestupek řešili, o doručování na adresu přechodného bydliště v Praze, navíc bylo na doručence zaškrtnuto „*adresát je na uvedené adrese neznámý*“, a přesto zároveň na přední straně vyznačeno že „*adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení*“. Krajský soud měl proto zato, že z údajů na doručence vyplývají zjevné pochybnosti o tom, že byly v daném případě naplněny všechny podmínky pro uložení písemnosti tak, aby mohly nastat účinky fikce doručení ve smyslu § 23 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Nejvyšší správní soud ke kasační stížnosti žalovaného rozsudkem ze dne 9. 6. 2016, čj. 6 As 90/2016-19, shora citovaný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Krajským soudem shledané pochybnosti o správnosti vyznačení právní moci na rozhodnutí magistrátu o uložení zákazu činnosti za závažné nepovažoval a dospěl k závěru, že rozhodnutí magistrátu právní moci nabylo, tedy že trest zákazu činnosti byl žalobci pravomocně uložen.

Přestože rozhodnutí magistrátu nabylo právní moci, dle Nejvyššího správního soudu je na místě zabývat se otázkou, zda žalobce neměl možnost se s ním (bez svého zavinění) seznámit, tudíž zkoumat, zda byla naplněna subjektivní stránka přestupku řízení motorového vozidla po pozbytí řidičského oprávnění. Proto krajskému soudu uložil v novém řízení objasnit, zda žalobcovo tvrzení o sdělení doručovací adresy policistům nemůže mít význam pro hodnocení otázky zavinění. K tomu Nejvyšší správní soud uvedl: „... *Už ze samotného faktu, že správní řád zavádí fikci doručení, vyplývá, že mohou v praxi nastat situace, kdy se provinilec o uložném trestu zákazu činnosti objektivně nedozví, jelikož se s rozhodnutím neseznámí. Přesto však bude shledán vinným z přestupku spočívajícího v řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění, neboť danou situaci zavinil. ... Na druhou stranu je ale nutno uznat, že pokud by opravdu žalobce platně požádal o doručování na jím uvedenou adresu podle § 19 odst. 3 správního řádu a správní orgán by se prohrěšil proti základním zásadám správního řízení a principům dobré správy např. tím, že by jej neinformoval o tom, že jeho žádosti nehodlá vyhovět, bylo by možno konstatovat, že žalobce o zákazu trestu nevěděl, aniž by daný stav zavinil. V daném případě nejvíce je žalobcovo jednání žádne obstrukční rysy. Mohl tedy v dobré víře předpokládat, že správní orgán jeho žádosti vyhoví a bude mu doručovat na adresu jeho přechodného pobytu.*“ Krajskému soudu proto uložil, aby v novém řízení provedl dokazování spisem Magistrátu hlavního města Prahy, zejména dokumenty zaslanými správními orgány policí.

Krajský soud po zrušení jeho rozhodnutí Nejvyšším správním soudem pokračoval v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a ve smyslu ustanovení § 110 odst. 3 citovaného zákona vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

Ze správního spisu předloženého žalovaným vyplynulo, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 21. 8. 2014, čj. 2014/4230/SPR/CHAB, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků proti zákonu o silničním provozu podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a s 125c odst. 1 písm. e) bod 1, zákona o silničním provozu. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 25.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000,- Kč. Žalobce se těchto přestupků měl dopustit dne 17. 5. 2014 v 16:47 hodin na silnici č. I/16 u čp. 2 v obci Horní Olešnice, když řídil motorové vozidlo tovární značky Citroën C5, registrační značky ..., a při řízení tohoto vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v uvedené obci o 20 km/h a více, neboť mu byla naměřena (po zohlednění možné odchylky měřicího zařízení) rychlost jízdy 86 km/h, tj. nejméně o 36 km/h více, než je stanovená nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci. Dalšího přestupku se měl dopustit tím, že, že řídil motorové vozidlo, ačkoliv po nabytí účinnosti sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel dne 19. 4. 2014 pozbyl ve smyslu ustanovení § 94a zákona o silničním provozu řidičské oprávnění.

Ze spisového materiálu rovněž vyplývá, že zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 4 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci rozhodnutí byl žalobci uložen rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 19. 3. 2014, čj. MHMP 3844117/2014/PEC, a to v souvislosti se spácháním přestupku dne 29. 1. 2014.

Sporným učinil žalobce pouze výrok II. rozhodnutí orgánu I. stupně, následně potvrzený rozhodnutím žalovaného (tj. rozhodnutí o přestupcích, kterých se měl dopustit dne 17. 5. 2014), jímž byl uznán vinným i ze spáchání přestupku spočívajícího v tom, že měl řídit motorové vozidlo i po nabytí účinnosti rozhodnutí, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Žalobce namítal, že do uvedeného dne mu takové rozhodnutí doručeno ani oznámeno nebylo a že jej o zákazu řízení motorových vozidel nikdo neinformoval.

Při jednání před soudem dne 13. 12. 2016 setrvaly obě strany sporu na svých argumentech a procesních návrzích. Žalobce doplnil, že při zastavení hlídkou policie při přestupku spáchaném v Praze dne 29. 1. 2014 policistům po předložení občanského průkazu sdělil i své telefonní číslo a předal vizitku, na níž byla kromě jeho telefonního čísla uvedena i jeho aktuální adresa P. 4 – M., P. 3306/23, a e-mailová adresa. Očekával proto, že korespondence bude směřována na tyto jím sdělené adresy.

Při jednání soudu byl proveden důkaz správním spisem Magistrátu hlavního města Prahy sp. zn. S-MHMP 153778/2014/Pec. V Oznámení přestupku sepsaném Policií ČR v Praze dne 29. 1. 2014 je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), datum narození, v kolonce trvalý pobyt je uvedena adresa: D. 1661/8, T., T., kolonka pro adresu pro doručování je prázdná. Dále je v oznámení popsáno přestupkové jednání s paragrafovým označením. V části „vyjádření řidiče“ je uvedeno: „*Nesouhlasím s rychlostí naměřenou hlídkou, vozidlo C5 má digitální ukazatel s kalibrací, můj odhad 89 km/h.*“ Následuje podpis přestupce (tj. žalobce). Jako příloha tohoto oznámení je označen: 1 x úřední záznam a 1 x foto č. 3055. V úředním záznamu vyhotoveném rovněž dne 29. 1. 2014 je uvedeno, že řidič při

kontrole předložil občanský průkaz s uvedením jeho čísla a kdo jej vydal, obdobné údaje jsou pak uvedeny u předloženého řidičského průkazu. Dále jsou v úředním záznamu zaznamenány výsledky provedené lustrace, včetně lustrace v evidenci řidičů. K oznámení je přiložena i fotografie č. 3055. Ze správního spisu magistrátu je dále zřejmé, že magistrát doručoval veškeré písemnosti (včetně rozhodnutí ze dne 19. 3. 2014, čj. MHMP 3844117/2014/PEC) žalobci na adresu jeho trvalého bydliště, tj. D. 1661/8, T., T. Z této adresy se pak zásilky vracely správnímu orgánu zpět s tím, že zásilka byla uložena, nebyla vyzvednuta a že adresát je na uvedené adrese neznámý.

Při hodnocení důkazů krajský soud vycházel ze závěrů vyslovených Nejvyšším správním soudem ve zrušujícím rozsudku čj. 6 As 90/2016-19, v němž uvedl, že „... s ohledem na specifickou povahu přestupkového řízení lze uznat, že žádost učiněná před policisty do protokolu je účinná i vůči správnímu orgánu, kterému je věc poté předána k projednání. U dopravních přestupků je totiž typické, že pachatel přichází v první linii do styku s policisty, kteří jeho přestupek zjistili, a s nimi jej řeší. Oni tedy pro něj představují orgán, vůči němuž má reálnou možnost již na počátku projevit vůli, jak jej má státní moc kontaktovat v dané záležitosti tak, aby mohl v následném sankčním řízení bránit svá práva a seznámit se s jeho výsledkem. Protože však jde o výjimku z pravidla, je o to více třeba trvat na tom, že žádost musí být učiněna výslovně a jednoznačně. Nepostačuje tudíž to, že podezřelý uvede určitou adresu v kolonce „Přechodný pobyt“ na formuláři Oznámení (odevzdání) přestupku (věci). Tento přechodný pobyt může být totiž krátkodobým pobytem, který skončí dříve, než správní orgán zahájí ve věci řízení. Bez jasné projevené vůle, aby právě sem byly podezřelému doručovány písemnosti (např. v kolonce „Vysvětlení a podpis občana“ na druhé straně výše uvedeného formuláře), nelze takový úkon považovat za žádost podle § 19 odst. 3 správního řádu.“

Jak je uvedeno shora, žádný z údajů zaznamenaných ve správním spise Magistrátu hlavního města Prahy neobsahuje informaci o jiné adrese žalobce, než adrese trvalého pobytu, tj. D. 1661/8, T., T., a už vůbec neobsahuje (ve smyslu zmíněného názoru Nejvyššího správního soudu) relevantní žádost žalobce o doručování na adresu odlišnou od adresy trvalého pobytu. Jak zdůraznil Nejvyšší správní soud, jde o výjimku z pravidla, neboť obecně je žádost o doručování na udanou adresu zásadně účinná jen vůči tomu orgánu, kterému ji žadatel adresuje, a je proto třeba trvat na tom, že žádost o doručování na jinou adresu musí být učiněna výslovně a jednoznačně.

Žalobce tvrdil, že dne 29. 1. 2014 policistům provádějícím kontrolu předal svou vizitku s uvedenou aktuální adresou pro doručování a e-mailovou adresou. Ve správním spise magistrátu však tato vizitka založena není a ani ze žádné listiny nevyplývá, že by nějaká vizitka byla policistům předána. Ale i kdyby tomu tak bylo, ani tak by nešlo o relevantní žádost ve smyslu § 19 odst. 3 správního řádu, dle kterého správní orgán „na požádání účastníka řízení doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení.“ Jak uvedl Nejvyšší správní soud, bez jasné projevené vůle účastníka řízení, aby mu byly doručovány písemnosti na jím udanou adresu, nelze takový úkon považovat za žádost podle § 19 odst. 3 správního řádu. Za takovou žádost by mohlo být považováno např. uvedení takového požadavku

v kolonce „Vyjádření řidiče“ na druhé straně Oznámení přestupku. Nic takového však v nyní projednávané věci nenastalo.

Krajský soud proto vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem uzavírá, že Magistrát hlavního města Prahy své rozhodnutí ze dne 19. 3. 2014, čj. MHMP 3844117/2014/PEČm, týkající se spáchání přestupku dne 29. 1. 2014, doručoval na adresu trvalého pobytu žalobce v souladu se zákonem. Žalobce sice o trestu zákazu řízení při silniční kontrole dne 17. 5. 2014 zřejmě nevěděl, avšak, jak vyplývá ze shora uvedeného, nikoliv bez svého zavinění. Neučinil totiž takový úkon, který by bylo možno považovat v řízení vedeném magistrátem za žádost o doručování na sdělenou adresu. V daném případě proto byla naplněna i subjektivní stránka přestupku spáchaného dne 17. 5. 2014, který spočíval v řízení motorového vozidla po nabytí účinnosti sankce zákazu řízení motorových vozidel, neboť žalobce se tvrzením o sdělení doručovací adresy pouze na vizitce předané policistům (o které navíc není ani žádný záznam) vyvinut nemohl.

Pokud žalobce v žalobě argumentoval zároveň i údaji na výpisech z bodového hodnocení řidiče poskytovaných službou Czech POINT, ty jsou v dané věci irelevantní. Žalovaný správně v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlil, že na tomto výpisu je zaznamenán pouze počet uložených bodů a nikoliv uložený zákaz řízení. Výpis z bodového hodnocení řidiče, jak vyplývá i z jeho názvu, poskytuje řidičům zjistit na kontaktním místě veřejné správy pouze stav trestných bodů. Fakt, že si žalobce opatřoval výpisy počtu bodů z registru, označil i Nejvyšší správní soud ve shora citovaném zrušujícím rozsudku za pouze orientační a pro posouzení věci bez významu.

S ohledem na shora uvedené musel krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl v konečné fázi řízení ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval, resp. mu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej

zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 20. prosince 2016

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně